

Vedrana
RUDAN

Muškarac
U GRLU

■ Laguna ■

Copyright © 2016, Vedrana Rudan
Copyright © ovog izdanja 2016, LAGUNA

Kupovinom knjige sa FSC oznakom pomažete razvoj projekta
odgovornog korišćenja šumskih resursa širom sveta.

NC-COC-016937, NC-CW-016937, FSC-C007782

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Bogovi se vole zajebavati s nama.

Lauren Groff

„Digao mi se.“

„Nemoj me zajebavat.“

„Digao mi se, jebi ga. Umjesto da ti bude drago...“
Grabi me za sise.

„Drago mi je“, smijem se, „ali...“

„Ali...“

„Moram spohati puretinu do kraja, pripremiti večeru, imala sam sasvim drugi plan, novogodišnja je noć, ljubavi.“

„Kakav plan“, ljubi me u potiljak dok gledam meso kako cvrči u tavi punoj ulja.

Koliko je zdravo jesti pohano meso? Ja sam luda za njim. Mičem njegove ruke sa sisa. „Dogovorimo se...“

„Zašto zvučiš kao evropski političar koji na nekom samitu govori o imigrantima? Malo živosti, ljubavi, daj, malo optimizma. Obećavam ti odličan jeb, neću te odvesti na vješanje.“ Smije se.

„Logoreičan si.“

Gledam u dečka s kvrgom među nogama i ne osjećam se dobro. Novogodišnja noć, nikamo ne žurimo, zašto mi

se ne jebe onako kako mi se s njim jebalo prije četiri mjeseca? Prije tri mjeseca? Prije dva mjeseca? Prekjučer? Jučer? Zbog pohanog mesa, smrada u kosi, razorenog plana?

A planirala sam: stol prekriti novogodišnjim crvenim stolnjakom osutim zlatnim zvjezdicama, upaliti svijeće, njemu i sebi staviti na tanjur ogroman komad pohane puretine, tanak poput ribe list, dodati tartar sos i suhe šljive umotane u listove pržene slanine, umijesila sam „pametni kolač“, nisam ga „umijesila“ jer se ne mijesi, u tome i jest ljepota njegove „pameti“. Htjela sam na stol staviti zdjelu zelene salate, htjela sam se najesti, napiti pa onda otići u krevet i pojebati se. Pojebati se sita i pijana. Tako sam željela ući u Novu. Govorim mu koji mi je bio plan.

„Ljubavi, sve to možemo napraviti i poslije. Ajmo se mi lijepo pojebati, koliko će nam to oduzeti vremena, deset minuta, dvadeset, trideset najviše, i onda ćeš biti slobodna poput ptice na grani. Zašto seks doživljavaš kao muku?“ Nasmijao se.

„Ne doživljavam seks kao muku, ali...“

„Ajmo se pojebati.“ Njegov molećivi glas žestoko mi ide na kurac, komade pohane puretine slažem na veliki, stakleni tanjur obložen papirnatim ubrusima. Oni upiju mast pa je meso ukusnije. Znam da se neću izvući, da ću se morati pojebati ako ne želim doček Nove godine pretvoriti u katastrofu. Poslije seksa žvakat ću žilavu, hladnu, suhu puretinu.

Imam izbor. Da li imam izbor?

Živi sa mnom u mojoj kući četiri mjeseca, volimo se, valjda, mogu ga odjebati i hladno spremi večeru ili ga glasno poslati u kurac pa sama sjesti za stol i jesti ili... Ili učiniti ono što znam da moram. Otići na kat, istuširati

se i ubrzati miješanje izlučevina tako da stignem u usta uvaliti koliko-toliko jestiv komad mesa. Govorim mu: „Idi ti pod tuš prvi.“

„Zašto bih otišao pod tuš? Opusti se malo. Možemo se pojebati tu na kauču.“

O, ne. O, ne. NEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE! „Ne mogu se jebati prljava, smrdim. Želim i da se ti istuširaš. I da dobro opereš kurac.“ Smiješim se da bih sakrila bijes.

„Kako ti kažeš.“ Penje se na kat. Žvačem toplo meso. Žderem. Ubacujem u usta i dvije suhe šljive odjevene u hrskavu pancetu. Gutam i komad „pametnog kolača“. U mene s police gledaju četiri mrtva mobitela. Želimo biti sami na svijetu. Pojma nemam koliko je minuta trebalo njemu da se istušira i meni da pojedem novogodišnju večeru, ako je to uopće bitno. Silazi. Bijeli, frotirski ogrtač na golom, mladom tijelu.

„A sad ja idem gore“, govorim, „pojedi meso dok je toplo.“

„Neću novogodišnju večeru pokvariti gutanjem na brzinu, poslije ćemo sjesti i uz svijeće uživati.“

„Jedva čekam.“ Vučem se uz stepenice. Zašto s partnerom ne možeš biti iskren? Ili moraš urlati: „Ne jeeeebeeee mi se“, nisam to probala pa ne znam što se dešava kad takav urlik zapara zrak između dvoje ljubavnika, ili moraš u sebi suspregnuti bijes jer je nuđenje kurca ženi čin milosti, pa ga zato mora primiti s dubokom zahvalnošću.

Sa svim svojim partnerima povremeno bih imala isti problem. Oni bi meni ponosno nudili svoj kurac i tražili od mene da budem počašćena što se njihov puž pretvorio u opakog udava, a ja bih osjećala sram i nelagodu što se osjećam ucijenjenom. Zašto moje „ne jebe mi se sada i

ovdje“ uvijek zvuči kao uvreda, a njegovo „digao mi se“ kao vješanje zlatne olimpijske medalje oko moga vrata? Jebiga.

Tuširam se, ne mažem se gelom, negdje sam pročitala da pogubno djeluje na kožu. Jedan mlaz upućujem u pičku iako sam negdje pročitala da ni to nije zdravo. Ono što sam vodom isprala zapravo štiti moju sluznicu od... Kurca, valjda. Zašto naše pičke nešto mora štititi od kurca, a baš nas ništa ne štiti od nositelja kurca?

Brišem se, navlačim na sebe bijeli ogrtač od frotira, spuštam se niz stepenice. U mojoj kući su kuhinja i dnevni boravak jedan prostor. On žvače puretinu, pojeo je i tri šljive, dva kolača, pa ispio čašu crnog vina. Sjedim na kauču i čekam znak za pokret.

„Napeta si.“

„Nisam.“

„I ne budi, ne žuri nam se nikuda.“ On ne zna koliko me smeta kad netko kaže „nikuda“ umjesto „nikamo“ jer mu to nikad nisam rekla. Prekratko smo skupa. Dok on jede novogodišnju večeru kao da je predjelo za novogodišnju večeru, u meni kuha. Jebote. Rekla sam ti da možemo upaliti svijeće, sjesti za stol, *polako* pojesti što sam spremila a onda se pojebati ili ne pojebati. Zašto *žderemo* kao da žurimo na vlak koji će nas, bar u mom slučaju, odvesti na izdržavanje robije. Ne, ne jebe mi se! I sigurno neće oprati zube prije jeba. Ja ću s njegova jezika svojim jezikom skupljati mrvice kruha, komadiće šljive i ostatke „pametnog kolača“. Da sebe volim, da *sebe* volim, popričala bih s njim kao kći s majkom na umoru kojoj je oduzeta moć govora i rekla mu sve što me muči. Ne jebe mi se, nisam na ovome svijetu da bih tebi ugađala, ako

se tebi jebe a meni jede zašto na miru ne porazgovaramo o tome? U našoj priči nitko nije u pravu i oboje smo u pravu. Ti imaš pravo na jeb, ja imam pravo na večeru, ako ja popustim, to je poraz, ako ti popustiš, to je poraz. Mi smo u ratu u kome nema pobjednika. Jebeš rat bez pobjede, ovo je *moja* kuća, idi doma, jebi nekog drugog. Da te volim tvoj mi prijedlog ne bi išao na kurac. Da te volim...

Što je ljubav? Ako je ljubav davanje i primanje, a često se čin davanja i čin primanja ne odvijaju u isto vrijeme, onda to nije ljubav nego gubljenje vremena. On ti nudi kurac, ti želiš „pametni kolač“, kako uskladiti interese a da oboje budu sretni? Jede. Kurac mu se pretvorio u ogromnog puža golaća, još ću morati krenuti u specijalnu akciju da iz mrtvih dignem ono što me mrtvo najviše raduje. Gledam ga, on je zaista komad, govorim sebi, nezahvalna si, neke bi u zlatu platile da se takvom jednom na njih digne, na ovome svijetu nema mnogo parova koji dočekuju Novu godinu u društvu s napetim kurcem...

Opuštam se. Čemu analize? Kad proguta kolač i ispije vino, krenut ćemo na jebanje. Tko živ tko mrtav.

„Ovo je fenomenalno. Ti si rođena kuharica.“ Briše usta crvenom salvetom na kojoj riče zeleni jelen. „Gdje ćemo se, tu na kauču ili u sobi?“

Smiješim se. „U sobi.“

„A meni bi bilo draže na kauču, volim božićno drveće, mogli bismo pustiti i neki pornić. Naći ću ti dvije ženske. To te pali.“

Idi u kurac, idi u kurac, idi u kurac, vrištim u sebi. To *tebe* pali. „Idemo u sobu“, govorim i veselo krećem uz stepenice. Zapinjem papučom za rub jedne. Nažalost, ne padam, ne lomim prst, ne lomim kuk, ne lomim ništa što

puca kad se trči uz stepenice u kućnim papučama broj četrdeset i tri a ti nosiš četrdeset. Volim osjećati njegove, ne njegove, Njegove papuče na svojim stopalima. U spa-vaćoj sobi smo.

„Da li ti je hladno?“

„Nije.“

„A da ipak potražim kalorifer? Bit će ti ugodnije.“

„Potraži.“ Skočit ću kroz prozor, gola. Neka me pokupi ili ostavi Hitna. Moram li kroz ovo prolaziti?

Moj mi je pokojni otac znao reći, uvijek ima izlaz. Kad je vozeći prebrzo našao izlaz s ceste i ubio sebe i moju majku da li je to bio izlaz koji je tražio? Davno je to bilo.

Dok moja ljubav traži kalorifer, ne zna da je ispod stepeništa iza košare za rublje, ja ležim u toplom krevetu pokrivena do vrata i zatvaram oči.

* * *

Nazvala me tvoja mama, dragi.

Jako krvari na nos.

Ne javljaš joj se, zašto?

*

Draga, ne brini, razgovarali smo. Rekao sam joj da stavi hladne obloge na vrat, spusti glavu i sve će biti pod kontrolom. U posljednje vrijeme ima problema s krvarenjem jer je na Marivarinu. Rekao sam joj da nazove taxi ako joj bude gore. Saša je u Francuskoj na skijanju.

Kako si, draga?

*

Kuća blješti, okitila sam jelku. Nažalost, nisam u plejer ubacila Mozarta iako ih na polici imam bar deset. Od tebe sam ih dobivala za svaki rođendan. Nikad ih neću sve odslušati. Sjećaš se, valjda se sjećaš, ne zajebavaj, SJEĆAŠ se kad su nam djeca spavala u hotelskoj sobi, tvoja žena u Americi, moj muž na brodu, a mi smo slušali troje klinaca, na rivi su svirali Mozarta, sjedili smo ispred hotela, na trgu, s rukom u ruci. Svaki čas bi jedno od nas skočilo do sobe i provjerilo spavaju li. Te smo noći odlučili kako ćemo ostati skupa dok nas smrt ne rastavi. Kako smo mogli biti toliko glupi pred samo deset godina, dragi? Ti si imao četrdeset i četiri ili pet, ne da mi se računati, ja trideset i šest. Nismo bili klinци, a opet... Rekao si, ti si odlučio za oboje, danas na tako nešto ne bih pristala, odjebat ćemo naše partnere po hitnom postupku jer odlaganje nema smisla, ti me želiš jebati svake noći i svakoga dana, službeno, bez osjećaja krivice, želiš me voditi za ruku bez straha, želio si svijetu pokazati da sam tvoja i da si ti moj. Kad na naše držanje za ruku, tamo na onom trgu dok su klinци drndali Mozarta, pogledam iz noćasnje perspektive, čini mi se da su za onim željeznim, malim stolom sjedile dvije budale. Razmisli malo iako znam da to nema smisla. Kako se dvoje ljudi moglo jedno drugome zakleti na vječnu ljubav a da se prije toga nikad nije pojevalo? Doduše, priznat ću ti, brinula sam da li ćeš biti dovoljno dobar u seksu, da li ti je kurac debeo i dugačak, na plaži sam kroz tvoje kupaće gaće mogla naslutiti da možda jest komad mesine, ali ne i biti sigurna. Moderne kupaće gaće toliko su široke tako da svakom kurcu gode. Kad sam ja bila djevojčica u petnaestoj,

prevara je bila isključena. Speedo su na sebe navlačili svi dečki. Danas ih nose samo vaterpolisti ili oni koji zaista imaju što pokazati i kad izlaze iz ledenog mora. Želim reći, jako mi je bitno što muškarac nosi među nogama, s tobom sam prvi put odigrala igru naslijepo. O tebi nisam ništa znala kao ni ti o meni. Da sam znala da si lud za sportom i džezom... Sve bi bilo drugačije.

Dragi, naša je ljubav bila ljubav na prvi pogled. Zato jer se više nismo palili na svoje partnere? Zato jer imam, jer sam imala velike sise koje su te izluđivale, tada, na našoj plaži? Mene je zanimalo tvoj posao. Krv, ubojice, obrana, presuda, pritvor, zatvor, ti na naslovnica. Moj je muž bio samo mužjak koji je znao upravljati tankerom i voditi ga od točke A do točke B. Nije volio Mozarta, nije volio slikarstvo, nije volio knjige. Volio je tenis koji mrzim. Udarati žutu lopticu satima, danima, tjednima, godinama... Zato smo definitivno odlučili razoriti živote naše djece? Ili ih nismo razorili? Vrijeme je pokazalo da naša ljubav nije bila početak smaka svijeta za tvoju ženu, moga muža, tvoju kćer i moga sina. Kad noćas razmišljam o tome, čini mi se da su sve naše „žrtve“, ili žrtve, sretnije od nas. Moj mi je sin već poželio sretnu novu godinu jer sutra ima trening u osam. Tvoja kći je doktorirala u Njujorku, tvoja bivša žena se dobro udala, moj bivši muž ima krasnu kćerkicu, ti i ja... Godinama me proganjao osjećaj da sam se na neki način odrekla svoga sina kad sam krenula s tobom. Da li sam ga ostavila? Onako kako je zla mater napustila sitnu dječicu u knjizi koju je napisao zlobni ženomrzac?

U Ivici i Marici vještica, zašto ne vještac, grije vodu da bi od siročića napravila krepku juhu... Uvijek mi je išla na kurac priča o Ivici i Marici. Još jedan u nizu atentata

na sve žene svijeta. Odakle kretenčini ideja da je mater koja ostavlja djecu u šumi opće mjesto? Samo se usput spomenulo i tatu koji je sudjelovao u zločinu zato jer nije mogao odbiti želju voljene supruge. Trebalo bi spaliti Ivicu i Maricu. Ili promijeniti sadržaj. Kolike su majke zbog te usrane priče odustale od razvoda? Jebeni Grimm.

Priča bi trebala teći ovako. Mama je umrla, tata je ostao sam s dvoje djece koja su mu išla na kurac još dok je mama bila živa. Na kurac mu je išla i mama, dugo je bolovala, pa je nije mogao jebati onoliko često koliko je htio, a i kad bi je kresnuo, ona je ječala a djeca su drečala. I onda, aleluja, umre mama, leži ona tako žuta i kruta, pokrivena krpetinama, na nečemu što bi trebalo biti krevet, tata izađe iz kuće i naleti na pastiricu, s njom u kolibu, a djeci kaže neka odu u tri pizde materine, pa Ivica i Marica krenu. I onda u šumi ugledaju krasnu kućicu od kolača i ostalog sranja koje deblja, uđu, a u njoj bradati vještac u ogroman kotao lijeva vodu. Ispod lonca gori vatra. Otac sitne dječice najavio mu je njihov dolazak. I na kraju djeca vješća bace u kipuću vodu, naprave juhu tipa „stara koka, dobra juha“, pozovu tatu na ručak, kad tata pojede kuhanog vješća, zaspi snom jebača jebežljive pastirice, a onda ga Ivica i Marica poliju vrelom vodom i slušaju njegove krike dok ispušta dušu odvratnu. Vraćaju se u svoj skromni dom, a u njemu njihova mama živa i zdrava, peče im palačinke, ljubi ih i grli.

„Mama, ti nisi umrla?“

„Umrla sam kurac“, kaže mama. „Nismo u onom sranju od priče, napišite zadaću, a ja ću vam spremi doručak za sutra i kunem se, djeco, nikad više u moju kuću neće ući

muško. Osim kad vas ne bude doma, i to samo na petnaest minuta. Petnaest? Puno sam i rekla.“

* * *

„Ne mogu naći grijalicu. Nema veze. Kad se zahuktaš zagrijat ćeš se. Staviti ću ti jastuk pod guzicu. Taaako. Samo se ti opusti. Sve prepusti meni. Sačekaj na trenutak, moram otjerati Pepu, dekoncentrira me. Ne bih htio da mi skoči na leđa dok te jebem.“

„Ostavi jadnu životinju na miru. Ne zovi je Pepa. Spavat će pokraj kreveta. Ili da skočim dolje i dam joj komad puretine?“

„Ne zajebavaj, ajmo, Pepo, na hlađenje.“ U sobu provaljuje leden zrak. „A da ipak potražim grijalicu? Smrznut ćeš mi se.“

„Neću.“

„Samo malo raširi noge, još malo, taaakooo.“

* * *

Jesam li bila dobra majka one večeri kad sam razgovarala sa svojim bivšim mužem, dragi? Svanulo je prekrasno jutro, autom sam krenula po njega u Veneciju. Volim voziti tako da mi nije bio problem odvesti se do venecijanske luke i sačekati da se muž iskrca sa svog ogromnog broda. Nije mi išlo u glavu kako čovjek tup poput njega može upravljati takvom grdosijom. Ti i ja smo tada već mjesecima bili skupa, ne bih ti ovo govorila da sam ti priču već ispričala. Prišla sam mu na rivi i zagrlila ga, neka posada vidi kako „barbu“ žena voli. Na sebi sam imala uske traperice i usku,

crvenu majicu. Pritisnuo me uz sebe, osjetila sam njegovu erekciju na međunožju. „Njegovu erekciju“?! Kao da postoji „moja erekcija“. Ako i postoji, toga me dana zaobišla. Drago mi je bilo da mu još nitko nije rekao za nas, željela sam mu to reći u četiri oka, u kući njegove majke u kojoj smo tada živjeli. Ušao je u automobil i sjeo na mjesto vozača. Imao je povjerenja u mene, ali nikad ja nisam vozila kad bi on bio sa mnom. Gledala sam u njegove jake, dlakama obrasle podlaktice, u krupne šake na upravljaču, osjećala sam njegov miris i miris parfema koji je nosio meni za ljubav. Hermes Terre. Jedini koji na muškarcu mogu podnijeti, i na tebi je bio dok smo bili skupa. Kako danas mirišeš?

Moj je bivši muž, to nisi znao, bio dobar ljubavnik. Brz, efikasan i šutljiv. Nisam voljela brbljavce u krevetu. Izvan kreveta često smo pričali, najčešće o našem sinu. Na povratku iz Venecije nije mi uspjelo iz njega izvuci ni jednu anegdotu s proteklog putovanja. Igora nije spomenuo jednom rječju. U glavi mi se uključio alarm. Na putu nismo ručali, njegova nam je majka spremila večeru, stali smo jednom i na pumpi popili kavu. Ja sam neprestano klepetala ni o čemu. On me gledao. Igora je trener pohvalio, teta u vrtiću pita da li ćemo ga upisati na engleski, jučer ga je ugrizao Matko, ja sam Igoru rekla neka on ugrize Matka, teta je rekla da bismo ga morali naučiti da sam briše guzicu, tvoja mama misli da ne treba žuriti, imam posla preko glave, radim od jutra do sutra, osjećam se krivom što nisam više s Igorom, srećom, tvoja mama ga vodi na trening, šta bih ja bez tvoje mame, super je što ćeš ostati doma šest mjeseci, ali kako to, firma je propala? Hoćeš li moći naći drugi posao? Gledao me, smješkao se, odgovarao sa da ili ne. U mene se uvlačio strah. Da li je nešto čuo? Tko mu je javio?

Njegova mama zna da je moje radno vrijeme kraće nego što joj stalno govorim? Opustila sam se. Ako zna neka zna, ako ne zna, saznat će. Bilo je kasno kad smo ušli u kuću, ali Igor i nona još su bili na nogama. Tata i sin dugo su se grlili, čak dva nova reketa Igora su ostavila bez teksta. Uzeo ih je i s njima otišao u krevet. Nona je krenula za njim da bi ga ušuškala kao i svake večeri.

* * *

„Ne, ovo nema smisla. Tebi je zaista hladno. Skoncentriraj se, ovo je tvoja kuća, gdje je grijalica?“

„Daj mi nekoliko sekundi da razmislim.“ Spuštam noge koje su mi stajale u zraku poput svinjskih polovica i prekrivam ih pokrivačem. Da razmislim, da razmislim. „Sjetila sam se. Vjerojatno je u konobi.“

„Jebote. Ne da mi se ići u vrt po ovom ledu, ne da mi se oblačiti, možda ćeš se ipak ugrijati? Da ti donesem konjak?“

„Donesi.“

Spušta se u kuhinju.

* * *

Ostali smo sami. Otac moga djeteta natiočio je u čašu malo viskija sebi, malo meni, ja rijetko pijem viski, ali me nije pitao što ću piti, ubacio je u svaku čašu kocku leda pa sjeo.

„Sve mi reci“, gledao me u oči Igorovim smeđim očima.

„Neću dramiti i bit ću kratka.“

Nasmiješio se i rekao: „Počasćen sam.“

„Zaljubila sam se.“

„Što to znači?“